

901 ช.พ.อ.

ประกาศสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เรื่อง ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานทางวิชาการ
ของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2553

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อให้การกำหนดมาตรฐานภาระงานทางวิชาการ ของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ของมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับมาตรฐานภาระงานทาง
วิชาการ ที่ ก.พ.อ. กำหนด

อาศัยอำนาจในตามความมาตรา 16 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2541 และโดยอนุมัติสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในการประชุมครั้งที่ 11/2553 เมื่อวันที่
22 พฤศจิกายน 2553 จึงให้วางข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วย มาตรฐานภาระงานทาง
วิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2553"

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสังกัด

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

"ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร" หมายความว่า ตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี
คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน
รองผู้อำนวยการสำนัก

ข้อ 4 ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งอาจารย์ ต้องมีภาระงานตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำ
ในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย

ข้อ 5 มาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย มีรายละเอียดตาม
หลักเกณฑ์ที่แนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ 6 ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องมีภาระงานดังต่อไปนี้

6.1 มีภาระงานตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำ ในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย และ

6.2 ผลงานทางวิชาการ ดังนี้

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- (ก) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ ตามเกณฑ์ ที่ ก.พ.อ. กำหนด ปีละหนึ่งรายการ หรือ
- (ข) ตำราหรือหนังสือ ที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ ที่ ก.พ.อ. กำหนด ปีละ

หนึ่งรายการ หรือ

- (ค) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบได้กับงานวิจัยตาม (ก)

ปีละหนึ่งรายการ หรือ

- (ง) บทความทางวิชาการ ปีละสองรายการ

ข้อ 7 ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ต้องมีภาระงาน ดังต่อไปนี้

- 7.1 มีภาระงานตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำ ในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย และ
- 7.2 ผลงานทางวิชาการ ดังนี้

- (ก) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ปีละสองรายการ

ในกรณีที่งานวิจัยได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ให้ลดจำนวนลงเหลือปีละหนึ่งรายการ หรือ

- (ข) ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด

ปีละสองรายการ หรือ

- (ค) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่เทียบได้กับงานวิจัยตาม (ก)

ผลงานใน (ก) (ข) และ (ค) สามารถนำมาใช้ทดแทนกันได้

ข้อ 8 ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ต้องมีภาระงาน ดังต่อไปนี้

- 8.1 มีภาระงานตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำ ในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย และ
- 8.2 ผลงานทางวิชาการ ดังนี้

- (ก) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ ในระดับนานาชาติ ตามเกณฑ์ ที่ ก.พ.อ. กำหนด ปี

ละหนึ่งรายการ หรือ

- (ข) ตำราหรือหนังสือ ที่ได้รับการเผยแพร่ ตามเกณฑ์ ที่ ก.พ.อ. กำหนด

ปีละสองรายการ หรือ

- (ค) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่เทียบได้กับงานวิจัย ตาม (ก)

ข้อ 9 ผลงานทางวิชาการ ตามข้อ 6 ข้อ 7 และข้อ 8 แต่ละรายการ อาจเป็นผลงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ แต่ผู้เดียวหรือในกรณีที่ ผลงานมีส่วนร่วมหลายคน ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ต้องมีส่วนร่วมในผลงานนั้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 จึงจะนับเป็นหนึ่งรายการ ถ้ามีส่วนร่วมในผลงานไม่ถึงร้อยละ 25ให้นำผลงานประเภทเดียวกันหลายชิ้นมารวมกันให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 จึงจะนับเป็นหนึ่งรายการ

ข้อ 10 ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหาร และมีตำแหน่งวิชาการด้วย ให้ยกเว้น

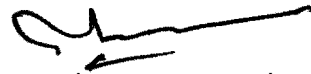
ภาระงานทางวิชาการตามข้อ 6 ข้อ 7 และ ข้อ 8

ข้อ 11 ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคล ประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ก.บ.ม.) เป็นผู้วินิจฉัย และให้ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย นั้น

ข้อ 12 กรณีที่ยังไม่มีการกำหนดมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับนี้ให้นำมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยตามประกาศ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย ประกาศ ณ วันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2549 มาใช้บังคับโดยอนุโลม จนกว่าจะมีมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับนี้

ข้อ 13 ให้ประธานคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2553

(ศาสตราจารย์กำพล อุดวิทย์)

นายกสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบรายงานภาระงานทางวิชาการ ของผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

นาย/นาง/นางสาว

ภาควิชา.....

คณะ

ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 25..... ถึงวันที่ 30 กันยายน 25.....

1) ภาระงานตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำ ในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย

มี ไม่มี

2) ผลงานทางวิชาการ อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ.กำหนด ปีละหนึ่งรายการ

ชื่องานวิจัย

การเผยแพร่ (ชื่อวารสาร/ชื่อหนังสือรวมบทความวิจัย/ชื่อหนังสือประมวลผลการประชุมวิชาการ)

.....

ข. ตำราหรือหนังสือ ที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ.กำหนด ปีละหนึ่งรายการ

ชื่อตำรา/หนังสือ

การเผยแพร่ (ชื่อแหล่งพิมพ์/สื่ออิเล็กทรอนิกส์)

ค. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบได้กับงานวิจัยตาม (ก.) ปีละหนึ่งรายการ

ชื่อผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

ง. บทความทางวิชาการ ปีละสองรายการ

1. ชื่อบทความ

การเผยแพร่ (ชื่อวารสาร/ชื่อหนังสือรวมบทความ/ชื่อหนังสือประมวลผลการประชุมวิชาการ)

.....

2. ชื่อบทความ

การเผยแพร่ (ชื่อวารสาร/ชื่อหนังสือรวมบทความ/ชื่อหนังสือประมวลผลการประชุมวิชาการ)

.....

หมายเหตุ ผู้ดำรงตำแหน่งต้องมีส่วนร่วมในผลงานนั้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 จึงนับเป็นหนึ่งรายการ ถ้ามีส่วนร่วมในผลงานไม่ถึงร้อยละ 25ให้นำผลงานประเภทเดียวกันหลายชิ้น มารวมกันให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 จึงจะนับเป็นหนึ่งรายการ

แบบรายงานภาระงานทางวิชาการ ของผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ (แบบฟอร์มที่ กทอ
๑๐๖๗๗๖)

นาย/นาง/นางสาว

ภาควิชา

คณะ

ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 25..... ถึงวันที่ 30 กันยายน 25.....

1) ภาระงานตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำ ในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย

มี ไม่มี

2) ผลงานทางวิชาการ อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ.กำหนด ปีละสองรายการ

ในกรณีที่งานวิจัยได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ.กำหนด
ให้ลดจำนวนลงเหลือปีละ หนึ่งรายการ

1. ชื่องานวิจัย

การเผยแพร่ (ชื่อวารสาร/ชื่อหนังสือรวมบทความวิจัย/ชื่อหนังสือประมวลผลการประชุมวิชาการ)

2. ชื่องานวิจัย

การเผยแพร่ (ชื่อวารสาร/ชื่อหนังสือรวมบทความวิจัย/ชื่อหนังสือประมวลผลการประชุมวิชาการ)

ข. ตำราหรือหนังสือ ที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ.กำหนด ปีละสองรายการ

1. ชื่อตำรา/หนังสือ

การเผยแพร่ (ชื่อแหล่งพิมพ์/สื่ออิเล็กทรอนิกส์)

2. ชื่อตำรา/หนังสือ

การเผยแพร่ (ชื่อแหล่งพิมพ์/สื่ออิเล็กทรอนิกส์)

ค. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบได้กับงานวิจัยตาม (ก.)

1. ชื่อผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

2. ชื่อผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

หมายเหตุ 1. ผลงานใน ก., ข. และ ค. สามารถนำมาทดแทนกันได้

2. ผู้ดำรงตำแหน่งต้องมีส่วนร่วมในผลงานนั้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 จึงนับเป็นหนึ่ง
รายการ ถ้ามีส่วนร่วมในผลงานไม่ถึงร้อยละ 25ให้นำผลงานประเภทเดียวกันหลายชิ้น มารวมกัน
ให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 จึงจะนับเป็นหนึ่งรายการ

แบบรายงานภาระงานทางวิชาการ ของผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

นาย/นาง/นางสาว

ภาควิชา.....

คณะ

ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 25..... ถึงวันที่ 30 กันยายน 25.....

1) ภาระงานตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำ ในฐานะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย

มี ไม่มี

2) ผลงานทางวิชาการ ใดๆอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ.กำหนด ปีละหนึ่งรายการ
ชื่องานวิจัย
การเผยแพร่ (ชื่อวารสาร/ชื่อหนังสือรวมบทความวิจัย/ชื่อหนังสือประมวลผลการประชุมวิชาการ)
.....

ข. ตำราหรือหนังสือ ที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ.กำหนด ปีละสองรายการ
1. ชื่อตำรา/หนังสือ
การเผยแพร่ (ชื่อแหล่งพิมพ์/สื่ออิเล็กทรอนิกส์)
2. ชื่อตำรา/หนังสือ
การเผยแพร่ (ชื่อแหล่งพิมพ์/สื่ออิเล็กทรอนิกส์)

ค. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบได้กับงานวิจัยตาม (ก.)
ชื่อผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

หมายเหตุ ผู้ดำรงตำแหน่งต้องมีส่วนร่วมในผลงานนั้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 จึงนับเป็นหนึ่ง
รายการ ถ้ามีส่วนร่วมในผลงานไม่ถึงร้อยละ 25ให้นำผลงานประเภทเดียวกันหลายชิ้น มารวมกัน
ให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 จึงจะนับเป็นหนึ่งรายการ

เอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ.

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

๖. คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่และผลงานทางวิชาการที่จำแนก
ตามระดับคุณภาพ

	บทความทางวิชาการ
คำนิยาม	งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่างๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย
รูปแบบ	เป็นบทความที่มีความยาวไม่มากนัก ประกอบด้วยการนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์และบทสรุป มีการอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้ ๑. เผยแพร่ในรูปของบทความทางวิชาการในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน ๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความต่างๆ ในหนังสือนั้นแล้ว ๓. เผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความต่างๆ ที่นำเสนอแล้ว เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ "บทความทางวิชาการ" นั้นแล้ว การนำ "บทความทางวิชาการ" นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ "บทความทางวิชาการ" นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่และผลงานทางวิชาการที่จำแนกตาม

ระดับคุณภาพ (ต่อ)

	ตำรา
คำนิยาม	<p>ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเนื้อหาสาระของวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชา หรือของหลักสูตรก็ได้ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษาในการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับอุดมศึกษา</p> <p>เนื้อหาสาระของตำราต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้เขียนเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>ทั้งนี้ผู้ขอจะต้องระบุวิชาที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ใช้ตำราเล่มที่เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการด้วย</p> <p>ผลงานทางวิชาการที่เป็น "ตำรา" นี้อาจได้รับการพัฒนาขึ้นจากเอกสารคำสอนจนถึงระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้เรียนในวิชานั้น แต่สามารถอ่านและทำความเข้าใจในสาระของตำรานั้นด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้น</p>
รูปแบบ	<p>เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิงและบรรณานุกรม ทั้งนี้อาจมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์</p> <p>การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่างหรือกรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ</p>
การเผยแพร่	<p>มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE) หรือ โดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่มหรือทำในรูปแบบอื่นๆ การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ <p>การเผยแพร่ดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน</p> <p>ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องใช้ในการเรียนการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา</p>

**คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่และผลงานทางวิชาการที่จำแนกตาม
ระดับคุณภาพ (ต่อ)**

	หนังสือ
คำนิยาม	<p>ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นโดยมีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชา นั้นๆ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงในเชิงเนื้อหาและครอบคลุม โดยไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร และไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่จัดพิมพ์</p>
รูปแบบ	<p>เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิงและบรรณานุกรม ทั้งนี้อาจมีอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์</p> <p>การอธิบายสาระสำคัญที่มีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่างหรือกรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ</p>
การเผยแพร่	<p>มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE) ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ <p>การเผยแพร่งดกล่าวนั้น จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่อาจแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน</p> <p>ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน</p> <p>เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ "หนังสือ" ไปแล้ว การนำ "หนังสือ" นั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาใน "หนังสือ" เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ "หนังสือ" นั้นอีกครั้งหนึ่งอาจกระทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่ "หนังสือ" นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง</p>

**คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่และผลงานทางวิชาการที่เข้าเกณฑ์ตาม
ระดับคุณภาพ (ต่อ)**

	งานวิจัย
คำนิยาม	ผลงานทางวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบหรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเอื้อต่อการนำวิชาการนั้นไปประยุกต์
รูปแบบ	อาจจัดได้เป็น ๒ รูปแบบ ดังนี้ ๑. รายงานการวิจัย ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย (Research Process) อาทิ การกำหนดประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์ การสำรวจวรรณกรรมปริทัศน์ สมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์สมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ การอ้างอิง และอื่นๆ ๒. บทความวิจัย ที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้น ให้มีความกระชับและสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้ ๑. เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้น อาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน ๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพ ๓. นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการ ซึ่งภายหลังจากการประชุมทางวิชาการได้มีการบรรณาธิการและนำไปรวมเล่มเผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ ๔. การเผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีรายละเอียดและความยาว ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิและแสดงหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้น และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศอย่างกว้างขวาง เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ "งานวิจัย" นั้นแล้ว การนำ "งานวิจัย" นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ "งานวิจัย" นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่และผลงานทางวิชาการที่จำแนกตาม
ระดับคุณภาพ (ต่อ)

	ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น
คำนิยาม	<p>ผลงานทางวิชาการอย่างอื่นที่มีไข่อเอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน บทความทางวิชาการ หนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย โดยปกติหมายถึง สิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ อาทิ การประดิษฐ์เครื่องทุ่นแรง ผลงานการสร้างสิ่งมีชีวิตพันธุ์ใหม่ วัคซีน สิ่งก่อสร้าง หรือผลงานด้านศิลปะ หรือสารานุกรม</p> <p>รวมถึงงานแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานด้านปรัชญา หรือประวัติศาสตร์ หรือวิทยาการสาขาอื่นบางสาขาที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขาวิชานั้น ๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง</p> <p>ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เสนอจะต้องประกอบด้วยบทวิเคราะห์ที่อธิบายและชี้ให้เห็นว่างานดังกล่าวทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการหรือเสริมสร้างองค์ความรู้ หรือให้วิธีการที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น และแสดงถึงความสามารถในการบุกเบิกในสาขาวิชานั้น สำหรับผลงานที่มุ่งเชิงปฏิบัติจะต้องผ่านการพิสูจน์หรือมีหลักฐานรายละเอียดต่าง ๆ ประกอบแสดงให้เห็นคุณค่าของผลงาน</p>
รูปแบบ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. อาจจัดเพิ่มเติมได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือการบันทึกเป็นภาพยนตร์ หรือ แถบเสียง ๒. มีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่ง ๆ หรือหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด ๓. กรณีผลงานที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ หรือผลงานที่มุ่งในเชิงปฏิบัติ จะต้องผ่านการพิสูจน์หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย

**คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่และผลงานทางวิชาการที่จำแนกตาม
ระดับคุณภาพ (ต่อ)**

	งานแปล
คำนิยาม	งานแปลจากต้นฉบับที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานด้านปรัชญา หรือประวัติศาสตร์ หรือวิทยาการสาขาอื่นบางสาขาที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขานั้นๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง (งานแปลนี้ จัดเป็นผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นประเภทหนึ่ง)
การเผยแพร่	<p>มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE) ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ <p>การเผยแพร่งานแปลดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน</p> <p>ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน</p> <p>เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ "งานแปล" ไปแล้ว การนำ "งานแปล" นั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาใน "งานแปล" เพื่อนำมาเสนอขอชั่งน้ำหนักตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ "งานแปล" นั้นอีกครั้งหนึ่งอาจกระทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่ "งานแปล" นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง</p>
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในตัวบท แบบแผนทางความคิด และ/หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิดและบ่งชี้ความสามารถในการสื่อความหมายได้อย่างดี มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัย</p> <p>มีการให้อรรถาธิบายเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ อันเหมาะสมทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค</p> <p>ระดับดีมาก เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบท แบบแผนทางความคิด และ/หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด และบ่งชี้ถึงความสามารถในการสื่อความหมายในระดับสูงมาก</p> <p>มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานอย่างละเอียดลึกซึ้งในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัยของผู้สันักดึกดำบรรพ์</p>